

РЕШЕНИЕ

№ 1719

гр. София, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 165 СЪСТАВ, в закрито заседание на седми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР В. СОТИРОВ

като разгледа докладваното от КРАСИМИР В. СОТИРОВ Гражданско дело № 20211110136082 по описа за 2021 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№ ... / ...

07.03.2022 г., гр.София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, 165 граждански състав, в открито заседание, проведено на девети февруари две хиляди двадесет и втора година, в следния състав:

Председател: Красимир Сотиров

при секретаря: Валерия Димитрова, като разгледа докладваното от съдия Красимир Сотиров гр.д. №36082 по описа за 2021г. на СРС, 165 състав, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 422 от ГПК, вр. чл.79, ал.1 от ЗЗД, вр. чл.100 и сл. от ЗЕ, вр. чл.86 от ЗЗД.

Образувано е във връзка с постъпила в законен срок в съда искова молба от „ФИРМА“ ..., ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр.АДРЕС представлявано от К.М.-Управител, чрез адв.Р.М. от САК, срещу ФИРМА със седалище и адрес на управление:

гр.АДРЕС представлявано от Й.Д. Управител, с която са предявени установителни иски по реда на чл.422, вр. чл.415, ал.1, т.1 от ГПК за признаване дължимостта на обективирани в издадена заповед за изпълнение суми по чл.410 ГПК от 08.04.2021г. по ч.гр.д. №8923/2021г. описа на СРС, 165 състав, както следва: сума от 1 675,30 лв., представляваща задължение по Договор за доставка на електрическа енергия от 27.04.2017г. и сума от 502,64 лв. представляваща обезщетение за забава, за периода от 14.01.2018г. до 15.02.2021г. В исковата молба се посочва, че по силата на Договор от 27.04.2017г., сключен между ответника и ФИРМА- в несъстоятелност, последното дружество, в качеството си на търговец, притежаващ валидна лицензия за извършване на търговия с електрическа енергия на свободния пазар по смисъла на чл.39, ал.1, т.5, вр. ал.5, т.5 от ЗЕ, е доставило на ответника електрическа енергия и допълнителни услуги, за периода: м.11- м.12.2017г., до обект: химическо чистене, находящо се в к.к. „АДРЕС“, като е издало фактури, с падеж на 14- то число на месеца, следващ месеца на доставка. Твърди се, че ответникът не е заплатил на падежа задълженията си. Ищецът основава права си на Постановление за възлагане №..... по т.д. № 3343/2017г. по описа на СГС, с което са възложени по чл.717з от ТЗ в негова полза вземанията по горния договор след търг с тайно наддаване, проведен в хода на производството по несъстоятелност. Претендират се сторените разноски.

Срещу така предявените претенции е постъпил в законния срок отговор на искова молба от ответното дружество, чрез адв.Е.Т. от САК, с който се оспорват исковете като неоснователни. Твърди се, че претендираните суми са били изплатени на ФИРМА- в несъстоятелност, преди излагането им на продан в производството по несъстоятелност. Оспорва се да е доставяна електрическа енергия до адреса на управление на дружеството. Прави се възражение относно настъпването на падежа на процесните вземания, тъй като за същите не са получени фактури. Оспорва се дължимостта и размера на мораторната лихва. Релевира се възражение за недължимост на процесните вземания поради изтекла погасителна давност.

За безспорно между страните обстоятелство е прието, че на 27.04.2017г. е сключен договор за доставка на електрическа енергия между ФИРМА- в несъстоятелност, в качеството си на доставчик и ФИРМА в качеството си на клиент.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства и наведените доводи от страните, както и законовите разпоредби, относими към спора, намира предявените иски за неоснователни, поради следните съображения:

Приложен към исковата молба е препис на Договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги, сключен на 27.04.2017г., между ФИРМА и ФИРМА и Общи условия към него.

Служебно е изискан от СГС препис на горното постановление за възлагане.

Правните изводи на съда са следните:

Търговията с електрическа енергия е дейност, подлежаща на лицензиране по реда на ЗЕ, на основание чл.39, ал.1, т.5, вр. ал.5, т.5 от ЗЕ. С доклада по делото е възложено в доказателствена тежест на ищеца да установи при условията на пълно и главно доказване доставката на електрическа енергия до горепосочения обект на потребление и надлежното й фактуриране. Доказателства в тази насока не са ангажирани от ищеца по делото. Съгласно разпоредбата на чл.717з от ТЗ, когато лицето, обявено за купувач, внесе своевременно дължимата сума, съдът с постановление му възлага вещта или правото в деня, следващ деня на плащането. От датата на издаване на постановлението за възлагане купувачът придобива всички права, които длъжникът е имал върху имущественото право. Възлагателно постановление по чл.717з, ал.1 от ТЗ представлява заключителен съдебен акт в процедурата по реда на чл. 717а и сл. от ТЗ. В случай, че с постановлението за възлагане са възложени вземания, включени в масата на несъстоятелността, е налице сходство с възлагането вместо плащане по чл.510 от ГПК. Последното като способ за принудително удовлетворяване на

взискателя, представлява своеобразна принудителна цесия и превръща взискателя в титуляр на самото вземане, като му дава възможност да го упражнява в качеството на негов носител. Взискателят на когото вземането е възложено с постановление на съдебен изпълнител по реда на чл.510 от ГПК придобива единствено качеството на процесуален субституент и разполага само с право да упражни правата на длъжника от свое име, но за негова сметка, съгласно практиката на ВКС. С оглед на горното по аналогия следва да се приеме, че ищецът в настоящото съдебно производство следва да установи дължимостта при условията на пълно и главно доказване на съдебно предявените искиви претенции. Издаването на постановление по реда на чл.717з от ТЗ не освобождава ищеца-приобретател на вземането от доказателствената тежест в процеса срещу клиента на услугата, нито може да се ползва от установеното в производството по несъстоятелност. От ангажираната доказателствена съвкупност по делото не може да се направи извод в тази насока. Не е установен и размерът на претендираното обезщетение за забава. Предвид на горното исковите претенции подлежат на отхвърляне като недоказани по основание и по размер. С оглед изхода на спора не следва да се обсъжда релевираното от ответника възражение за изтекла в негова полза погасителна давност.

Следва да се посочи за пълнота, че съгласно чл.11, ал.4 от представените ОУ за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги, клиентът се задължава да заплати на търговеца дължимите суми по издадената фактура в български лева в срок до 14- то число на месеца, в който фактурата е изпратена от търговеца на клиента. Клаузите на приложимите за правоотношението ОУ предвиждат изрична уговорка между страните, че изплащането на задължението става след покана, какъвто характер има и данъчната фактура, независимо от срочния характер на задължението. Общите условия обвързват и двете страни и съставляват част от договора помежду им, поради което имат силата на закон за страните. Задължението става изискуемо с получаването на фактура от търговеца, от който момент се счита, че е настъпил падежът му. Разпоредбата на чл.84, ал.2 от ЗЗД изисква длъжникът да бъде поканен, за да възникне отговорността му за забава. Допълнителен аргумент в тази насока се извлича и от разпоредбата на чл.303а, ал.3 от ТЗ, предвид това, че процесният казус се отнася до отношения между търговски дружества, която обвързва изплащането на парично задължение с получаването на фактура или друга покана за плащане. Фактурата представлява първичен счетоводен документ и покана за плащане, като наведените от страна на ответника възражения в тази насока следва да се приемат за основателни.

По разносните съдът се произнася с крайния за спора съдебен акт. Ответникът претендира разноски за настоящото производство, съобразно представен списък, /стр.55/, както следва: сума от 372 лв.- адвокатски хонорар по заповедното дело и сума от 840 лв.- адвокатски хонорар по исковото дело. Отговорността за разноски в гражданския процес се изразява в правото на страна, в чиято полза е решено делото да иска заплащане на направените от нея разноски, респ. в задължението на насрещната страна да ѝ ги заплати. Исковият съд по чл.422 от ГПК разпределя отговорността за разносните с оглед изхода на спора и по заповедното дело. Доказателства за заплащането на разноски следва да са представени към заповедното дело, с оглед защита правата и интересите на страните. Такива не са налице по горното частно гражданско дело, като последващото им представяне по исковото дело е ирелевантно. С оглед на горното така претендираните разноски по заповедното дело не следва да бъдат присъждани в тежест на ищеца. По разносните за иския процес ищецът прави бланкетно възражение за прекомерност на адвокатски хонорар за иския процес, преендиран от ответника, с оглед на което в негова тежест следва да се присъдят разноски от 500 лв. за иския процес.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „ФИРМА“ ..., ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр.АДРЕС представлявано от К.М.- Управител, срещу ФИРМА със седалище и адрес на управление: гр.АДРЕС представлявано от Й.Д. Управител, установителни искове за признаване дължимостта на следните суми: сума от 1 675,30 /хиляда шестстотин седемдесет и пет лева и тридесет стотинки/ лв., представляваща задължение по Договор за доставка на електрическа енергия от 27.04.2017г., сключен между ФИРМА- в несъстоятелност и ФИРМА и сума от 502,64 /петстотин и два лева и шестдесет и четири стотинки/ лв. представляваща обезщетение за забава, за периода от 14.01.2018г. до 15.02.2021г. , за които суми е издадена Заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №8923/2021г. описа на СРС, 165 състав, като неоснователни.

ОСЪЖДА „ФИРМА“ ..., ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр.АДРЕС представлявано от К.М.- Управител, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, да заплати на ФИРМА със седалище и адрес на управление: гр.АДРЕС представлявано от Й.Д. Управител, сума от общо 500 /петстотин/ лв., представляваща сторени деловодни разноски по исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Да се връчат преписи от решението на страните, чрез процесуалните им представители.

Районен съдия:

Съдия при Софийски районен съд: _____